Zpravodaj 2004

Obce Vážany, okres Uherské Hradiště

Gloria in excelsis deo

Obecní úřad ve Vážanech přeje všem svým občanům pokojné vánoce a mnoho zdraví a štěstí v roce 2005

Vážanská lípa

Obsah:

Zpravodaj2004 1
Slovo starosty 2
Činnost TJ Slovácko v roce 2004..... 4

Rok 2004 v SDH Vážany 6
Myslivecké sdružení v roce 2004 7
Svět dětí v MŚ 9
Z církevního života..... 10
Junák Vážany 11
ČZS Vážany 12
Z obecní kroniky z roku 1937 14
Folklor: o fašanku..... 15
Zajímavost: Vážanské mlýny 17
Takový jsme byli 19
Údaje o obci 20
Blahopřání 21
Odjezd autobusů z… a do… Vážan 22

Slovo starosty

Vážení občané

Čas plyne jako voda a po roce se znovu setkáváme nad řádky zpravodaje,abychom zrekapitulovali činnost v obci za rok 2004.Letošní rok byl pracovně velmi náročný.Rozpočet obce byl mnohonásobně vyšší než v dřívějších letech.Zapříčiněno to bylo tím,že stál před námi úkol dokončit stavbu domu s pečovatelskou službou a co nejvíce prací provézt před zvýšením sazby DPH.Obojí se nám povedlo a z tohoto důvodu jsem s rokem 2004 spokojen.

Mým největším přáním je,aby práce vynaložené k zvelebení obce, které si vyžádaly mnoho pracovního úsilí, nezanikly.Aby sloužily ku prospěch všech občanů Vážan a obec zviditelnily a přitáhly do naší obce nové obyvatele.

Do nového roku Vám vážení občané jménem svým i celého obecního zastupitelstva přeji, aby jste se zde cítili dobře a byli spokojeni.Další léta Vám přeji prožít v klidu v hřejivém prostředí svých rodin a známých při plné svěžesti a zdraví.

Zastupitelstvo obce a správa obce

Členové zastupitelstva obce se pravidelně schází každé první úterý v měsíci,kde se na jednáních řeší aktuální záležitosti obce.Starosta a zástupce se schází pravidelně každé pondělí odpoledne.

Podle zákona je pořádáno veřejné zasedání obecního zastupitelstva.Smyslem tohoto veřejného zasedání je,aby občané byli co nejpodrobněji seznámeni s děním v obci,měli možnost kontroly hospodaření s majetkem a finančními prostředky obce a svými návrhy přispěli k rozvoji naší vesnice.

Od 17 prosince paní Marie Slezáková zastupuje na obecním úřadu paní Jitku Uhlířovou po dobu její mateřské dovolené.Tímto chci poděkovat paní Uhlířové za poctivou a obětavou práci a přeji jí krásné a spokojené mateřství.

Dům s pečovatelskou službou

V roce 2003 byla zahájena rekonstrukce a přístavba základní školy na dům s pečovatelskou službou.Stavba byla zkolaudována a předána do užívání v měsíci září.

Celkové náklady stavby činí 9.014.542.-Kč,z toho jsme získali 6.300.000,.Kč státní dotace
2.714.542.-Kč z vlastních zdrojů

Vzhledem k tomu,že stavbu provedla firma Stamos na základě projektu pro stavební povolení, který vypracoval ing.arch.Jiří Hloušek,. ušetřili jsme cca 200 tis.za prováděcí projekt .Toto se však negativně projevilo při provádění stavby a veškeré řemesla a detaily se musely řešit přímo na stavbě.Dalších 180 tis.bylo ušetřeno za provádění stavebního dozoru.

Při provádění stavby byl novým dispozičním uspořádáním zbudován jeden byt navíc.
V současné době jsou ještě dva byty volné a osobně mě mrzí,že zájem o tyto byty ze strany občanů Vážan je tak malý.

Dále se podařilo dojednat z ústavem soc.péče,že pečovatelka v tomto domě bude od ledna 2005 jejich zaměstnankyní.

Místní komunikace

V rámci oprav místních komunikací jsme provedli nový povrch vozovky ,který byl v nejhorším stavu.Jedná se o úseky od Trlidového po vysílačku a od kaple po Fojtíkovo.
Současně byly položeny okrajníky a dvojřádek v úseku od Kolářového po Fojtíkovo. S tímto úsekem byly největší problémy .Nebyl vypracován projekt, který by řešil výškové a směrové
osazení okrajníků a napojení vjezdů na komunikaci.Tyto problémy se musely řešit v časovém tlaku přímo na stavbě.

Celkové náklady činily 971 tis.Kč.vzhledem k tomu,že oprava byla provedena bez projektové dokumentace a před změnou sazby DPH z 5% na 19% .Z těchto důvodů na této akci ušetřila obec 130 tis.Kč na DPH a 80 tis. Kč za projektovou dokumentaci.

Hřbitov

Na rozšíření hřbitova se nám nepodařilo vykoupit všechny pozemky.Pozemky byly vykoupeny za 10 Kč/m2.Pouze pan Pokorák požadoval částku 200 Kč/m2,která pro obec nebyla přijatelná.Z toho důvodu nebyl hřbitov rozšířen v plné šířce .

Náklady na demontáž stávajícího oplocení,provedení nového oplocení a osvětlení hřbitova činí 240 tis. Kč. Obec Vážany se na těchto nákladech podílí částkou 50 tis.

Kulturní dům

Tak, jako u komunikací jsme se snažili využít snížené sazby DPH a za její platnosti jsme provedli výměnu stávajících nevyhovujících dřevěných a kovových oken za plastová.

Náklady na výměnu oken činily 180 tis. Kč a obec na DPH ušetřila 50tis.

Srub Loučka

Jako zázemí pro práce v lese,jabloňovém sadu i k zimním hrátkám dětí i dospělých na rybníku a okolních stráních byl postaven srub,který se v současné době dokončuje.

Materiál na jeho výstavbu je jeden z nejstarších v naší obci. Trámy stěn jsou z polešovických sýpek z 18 století,stropní trámy z nedakonického mlýna a krytina z nedakonické pálenice.

Stavba byla prováděna převážně brigádní formou, za což všem, kteří se na ni podíleli, velmi děkuji.

František Drobil
Starosta obce

Činnost oddílu TJ Slovácko Vážany v roce 2003

Ročník 2003/2004 – jaro 2004

Mužstvo mužů – okresní přebor

Po historickém úspěchu a postupu do okresního přeboru kdy skončilo mužstvo po podzimní části tohoto soutěžního ročníku OP, tj. v roce 2003, na 10. místě a mělo bilanci 4 vítězství, 1 remíza a 8 porážek, skóre 25:30, počet bodů 13 bohužel zaplatil náš tým nováčkovskou daň z nezkušenosti a bohužel skončilo mužstvo po jarní části tohoto ročníku na posledním **14. místě** s bilancí:

5 vítězství, 2 remízy a 19 porážek, skóre 41:70, počet bodů 17,

a tím po roce opět **sestoupilo do okresní soutěže**, čímž bohužel nesplnilo cíl.
I když tým absolvoval velmi kvalitní zimní přípravu, jehož součástí bylo i 4-denní zimní soustředění v Rajnochovicích, na výsledcích se to neprojevilo. Mužstvo neuhrálo na hřištích soupeřů jediný bod a bohužel také prohrávalo na domácím hřišti, což jak se později ukázalo, rozhodlo o sestupujících. Tým zcela vyhořel v přímém souboji o sestup na hřišti Pitína a i když odehrál řadu vyrovnaných střetnutí, závěry utkání také nezvládal zejména po taktické stránce. Mrzí také velký počet inkasovaných branek a slabina na místě brankáře.
Alespoň slabou náplastí na nevydařený ročník byla skutečnost, že nejlepším střelcem okresního přeboru fotbalového ročníku 2003/2004 se s velkým náskokem stal hráč naší TJ Marek Pavlíček, který vstřelil úctyhodných 20 branek.
Mužstvo trénovalo pod vedením trenéra Milana Soustružníka, vedoucím mužstva byl Martin Kolář.

Mužstvo žáků – okresní přebor, skupina B

Po podzimní části tohoto ročníku tj. v roce 2003, kdy družstvo skončilo na 12. místě a mělo bilanci 2 vítězství, 0 remíz a 11 porážek, skóre 15:62, počet bodů 6, skončilo mužstvo po jarní části tohoto ročníku na **12. místě** s touto bilancí:

4 vítězství, 1 remíza a 21 porážek, skóre 35:138, počet bodů 13.

Společné družstvo žáků Vážan a Ořechova trénovalo pod vedením trenérů z Ořechova a pod názvem Ořechova.

Během roku se jako každý rok scházel ke schůzové činnosti výbor TJ Slovácko Vážany a byly organizovány brigády při úpravě kabin, hřiště i přilehlého okolí. Na jaře bylo pokračováno v dokončování a dalších úpravách budovy občerstvení a jeho okolních ploch a rozšířena střecha nad občerstvením. Také byla natažena ochranná síť za fotbalovou brankou a byla dokončena rekonstrukce střechy nad kabinami.
V zimním období bylo také vykáceno dalších 15 ks topolů, které poškozovaly hrací plochu, za něž bylo vysázeno stejné množství mladých stromů. Několikrát byl v tomto roce uskutečněn také sběr železa, a to i po obci.
V průběhu podzimu byla celkem 4x uskutečněna brigáda na sběr jablek v trati Loučky, kdy bylo nasbíráno a prodáno více než 27 tun jablek.
V sobotu 26.6.2004 se na hřišti ve Vážanech konalo společné posezení hráčů, funkcionářů a příznivců fotbalu k příležitosti ukončení sezóny 2003/2004 s vyhodnocením nejúspěšnějších hráčů. Před touto akcí se uskutečnilo turnaj v nohejbalu na betonové ploše za fotbalovým hřištěm.
V průběhu léta se fotbalové mužstvo mužů - internacionálů scházelo k přátelským utkáním a dne 26.6.2004 se zúčastnilo tradičního fotbalového turnaje na Velehradě, kde obsadilo 3. místo.

Ročník 2004/2005 - podzim 2004

Mužstvo mužů – okresní soutěž

Jako sestupující mužstvo z okresního přeboru naše mužstvo zpočátku potvrzovalo roli favorita a ze 4 úvodních zápasů venku přivezlo 7 bodů, což byl nadějný začátek. Po povinných vítězstvích v domácím prostředí se dostavil herní a zejména střelecký útlum, který se projevil zejména domácí porážkou s Osvětimanami a porážkou v Topolné, což byl neslabší podzimní výkon. V závěru podzimu došlo již ke zlepšení výsledků a tak po podzimní části tohoto ročníku naše mužstvo skončilo na **6. místě** s bilancí:

5 vítězství, 4 remízy a 4 porážky, skóre 24:20, počet bodů 19.

S tímto umístěním je možno vyjádřit vcelku spokojenost, zejména vzhledem k obrovským problémům s nedostatkem hráčů, které byly způsobeny hlavně z důvodů zranění a pracovních povinností. Velká škoda je zbytečně ztracených bodů v domácích utkáních s mužstvy z Nivnice a Osvětiman, kdy jsme zklamali zejména střelecky. Je třeba ovšem zmínit fakt, že naše mužstvo absolvovalo nejvíce utkání venku ze všech mužstev (8 utkání) a vytvořilo si tak velmi dobrý odrazový můstek pro jarní část soutěže, kdy první 4 utkání bude mužstvo hrát v domácím prostředí. Vzhledem k vyrovnanosti horních pater tabulky, je ztráta na vedoucí příčky minimální. Pozitivním faktem byla také skutečnost, že jsme inkasovali méně branek než v minulých sezónách.
Mužstvo trénovalo pod vedením trenéra Milana Soustružníka, vedoucím mužstva byl Martin Kolář.
V sobotu 13.11.2004 se na Kulturním domě ve Vážanech konalo společné posezení hráčů, funkcionářů, sponzorů a příznivců fotbalu k příležitosti ukončení podzimní části sezóny 2004/2005, které bylo zakončeno taneční zábavou.

Mužstvo žáků – okresní přebor, skupina B

Po podzimní části tohoto ročníku skončilo společné mužstvo žáků Vážan a Ořechova na **13. místě** s následující bilancí:

0 vítězství, 3 remízy, 10 porážek, skóre 8:47, počet bodů 3.

Mužstvo opět po dohodě s funkcionáři Sokola Ořechov vystupovalo pod jejich názvem a trénovalo a hrálo své zápasy v Ořechově pod vedením trenérů z Ořechova.

Velký dík také patří Vítu Uhlířovi a Aleši Gajdůškovi, kteří se pravidelně 1x týdně věnovali nejmenší fotbalové drobotině ve Vážanech a pomáhali tak vychovávat další fotbalisty pro udržení tohoto sportu v naší obci.

Zapsal: M. Soustružník

Pokácené topoly poněkud změnily známou siluetu hřiště, ale bez toho nebylo možné dále udržovat kvalitní povrch hřiště.

Rok 2003 v SDH Vážany

První aktivitou našeho sboru v roce 2004 byly oborové zkoušky mladých hasičů ve Vlčnově. Odbornou způsobilost v ní prokázali tito žáci:

Strojník:	Michal Hlaváček Karel Polášek	Kronikář:	Iva Bartošová Jakub Horehleď Michal Horehleď	Preventista:	Vít Bodzik Zbyněk Čechal Zd. Martykán

Na jaře se také díky mladým hasičům podařilo uspořádat sběr starého papíru, který pro potřeby těchto žáků vynesl výtěžek 800,- Kč. V této činnosti bychom v příštím roce rádi pokračovali.

Sběr starého papíru

Zimní schůzky tráví mladí hasiči na KD

V dalším průběhu roku se již žáci neúčastnily žádné společná akce v rámci okresního kola hry Plamen. Bylo to způsobeno omezeným počtem členů družstev, s nimiž nebylo možné vždy počítat v plném počtu. Mladí hasiči se scházeli na pravidelných pátečních schůzkách. V Zimních měsících je to na KD, kde je možné si zahrát tenis a zázemí je zde lepší nežli v nevytápěné Hasičské zbrojnici, na jaře a na podzim pak u hasičské zbrojnice. Přesto, že se žákům nedaří úplně vše podle představ, dá se říct že v jejich činnosti vidí SDH Vážany naději na zachování tohoto sboru v obci.

To se však nedá říci o mužské části sboru. Ta se tento rok prakticky nezúčastnila žádné okrskem pořádané akce, a to ať už mluvíme o okrskové soutěži v Ořechově nebo o požárním poplachu v Tučapech. Čas kdy se při vyhlášení poplachu seběhlo k hasičské zbrojnici množství mužů (ať už byli členy sboru či ne) jsou už nenávratně pryč? Prosíme, pokud Vám není osud jiných lidí lhostejný, přijďte v podobných případech k OÚ. Je pravdou, že slyšitelnost hasičské sirény (umístněné na budově farmy ZD) není v některých částech obce nejlepší, přesto nulová účast je minimálně zarážející.

Doufáme, že pomocí mladé generace se nám podaří v průběhu dalších let sbor omladit, a oživit alespoň část aktivit které sbor ještě nedávno běžné absolvoval.

A.Š.

Myslivecké sdružení v roce 2003

Vážení spoluobčané a milovníci přírody,
rok se s rokem sešel a opět zde máme vydání Zpravodaje obce Vážany.

Na začátek jeden malý příběh k zamyšlení i poučení:

Bylo to koncem jara letošního roku, v sobotu ráno. Snídal jsem, když mě vyrušil nepříjemný zvuk. Byl to velmi intenzivní nářek. Vyběhl jsem před dům a vzápětí jsem původce nářku mohl vidět na vlastní oči. Bylo to srnčí mládě, které nesl v náručí jeden místní občan. V domnění, že stará srna zahynula nebo mládě odložila chtěl je „zachránit". Pochopitelně to není ojedinělý případ a ročně se jich stane na různých místech více. Naštěstí se jednalo o srnečka, který už byl skoro „odstavený", měl zuby a byl schopen se částečně pást. Další štěstí bylo, že v Buchlovicích na zámku existuje Záchranná stanice pro živočichy volně žijící v přírodě. Do tohoto útulku jsme milého srnečka přemístili a pokud vím tak jej tam mají dodnes. Po svém „zachránci" dostal jméno Janek.

Před odjezdem do Buchlovic

Pokud se Vám někdy naskytne podobná příležitost, mládě nechejte tak jak je, nesahejte na ně, nehlaďte, maximálně můžete z dostatečné vzdálenosti sledovat jak se k němu srna –„máma" vrátí. Toto pravidlo v podstatě platí pro všechna mláďata.
Pracovníci zmíněné stanice nám vyprávěli příběh jiného kolouška, který bohužel neměl takové štěstí jako Janek. Toho si pro změnu přivezla z chaty jedna paní z Uh. Hradiště, zřejmě „na hraní". Byl však podstatně mladší a živil se jen mlékem od své „mámy". Tuto „zachránkyni" nenapadlo nic lepšího než kolouška napojit mlékem z obchodu, či-li kravským. Když dostal úporný průjem, tak se odhodlala odvést mládě do Buchlovic. Avšak ani maximální úsilí zvěrolékaře už kolouška nezachránilo.

Nyní chci oslovit zejména ty, kterým nejsou lhostejní všichni opeření zpěváčci, kteří zde zůstávají přes zimu a musí si těžce shánět živobytí.
Z těch nejznámějších bych vyjmenoval:
- sýkorky – koňadra, modřinka, vzácnější jsou parukářka, uhelníček, babka
- vrabec, pěnkava, zvonek, stehlík, brhlík, kos, drozd, strnad, strakapúd
- vzácněji lze vidět hýla, čečetku, jikavce, dlaska, brkoslava

Jistě si mnozí z Vás, hlavně ti dříve narození, vzpomenou na chocholouše. Kam se asi tito ptáčci poděli? V té době, kdy jich tady bylo jako vrabců, jezdili po našich silnicích povozy tažené koňmi. Pamětníci si určitě vzpomenou co bylo, hlavně v zimě, jejich pochoutkou - že by toto byl hlavní důvod jejich zmizení?Chci proto vyzvat všechny, kteří mají vztah k přírodě a tu možnost, aby si na již zmíněné zpěváčky vzpomněli s trochou slunečnice, nastrouhanými oříšky, lojem i zrním a ulehčili jim v jejich strádání. Nevhodné pro přikrmování jsou mák a drobečky od pečiva.
Za Vaši péči se Vám určitě od jara do podzimu odmění svým zpěvem a sběrem různých škůdců na zahrádkách a polích.

Dále Vás chci seznámit s některými mysliveckými „recepty“ ze starých časů. Zajímavé je na nich mimo jiné to, s jakou samozřejmostí vyžadovaly použití neznámých ingrediencí a manipulací.
„*Aby ti neublížila dravá zvěř“,* vezmi lví tuk a potři si jím celé tělo. Jakmile dravá zvířata ucítí lví sádlo, utečou, ať je to medvěd či vlk.
„*Aby se zajíci shromáždili na jednom místě“* , vezmi hermodactylon, reaglar a foenum graecum, smíchej to, přidej trochu krve z mladého zajíce a zašij vše do zaječí kůže. K ní se ti shromáždí všichni zajíci ze širokého okolí.
„Jak dostat lišky na určité místo“, stáhni kůži s kočky, potři ji medem, opeč na ohni a posyp popelem z mladých ropuch spálených na prášek. Potom uvaž tuto kůži na řemínek a vleč za sebou až na místo, kam chceš lišky dostat. Budou tě po stopě následovat a můžeš je lehce lovit.
Péče starých myslivců pamatovala i na psy.
„Jak ze štěňat zvolit to nejlepší“, nejlepší štěňátko je to, které spatříš jako poslední, a které jeho matka vezme do mordy a odnese je do jiného místa.

Dnes už těžko posoudíme zda měly takové účinky jak je psáno, ale kdo ví? Říká se přece „na každém šprochu, pravdy trochu“, určitě stojí za zamyšlení.

Na závěr mi dovolte, abych všem popřál jménem svým i jménem všech členů našeho MS Vážany-Tučapy hodně zdraví, rodinné pohody a úspěchů jak osobních, tak pracovních v novém roce 2005.

Přírodě, myslivosti a lovu zdar!

Z.B.

Svět dětí v MŠ

Svatý Martin v mateřské škole.

Letošní rok se již potřetí konala 11.listopadu slavnost přivítání sv. Martina v naší mateřské škole.

Celé slavnosti předcházely společné přípravy dětí, rodičů a učitelek. Děti s učitelkami vyrobily lampiony, kterými vyzdobily školní zahradu a roznášely osobní pozvánky pro malé děti i školáčky po celé obci. Rodiče zajistili občerstvení pro všechny účastníky.

V podvečer se před školkou sešlo přes třicet dětí, od těch nejmenších na kočárku až po školáky v doprovodu rodičů i babiček. Nechyběly ani děti z Tučap s doprovodem.

Slavnost začíná tím, že děti po zaznění rolniček („že by opravdu projížděl sv. Martin na koni?“), za svitu lampionů, hledají na zahradě uschovaný koš plný dobrot a mlsání, které nám tady sv. Martin zanechal. Typická je domácí výroba dobrot – poprvé to byly domácí koblížky, vloni voňavé šátečky s marmeládou, letos ořechové mušličky a linecké koláčky. Nechybí ani mandarinka pro každé dítě a potom hrsti bonbonů.

Po ochutnávce a posilnění se vydává dlouhý lampionový průvod na cestu naší obcí. Cílem je prostranství před kulturním domem, kde si děti ještě užívají lampionů a dospělí besedují.

Nikomu nevadí, že letos Martin opět nepřijel na bílém koni. Však se sněhu dočkáme a ještě si ho užijeme. Důležité jsou společné setkání, pěkné zážitky a spokojenost všech zúčastněných.

Děkujeme tímto všem maminkám za skvělé občerstvení a všem přítomným za účast. Slavnost sv. Martina se v naší školce stává podzimní tradicí.

Legenda o sv. Martinovi

Kdysi dávno, před mnoha a mnoha lety, žil a cestoval po celém světě voják Martin. Měl dobré srdce, všem pomáhal, dobře poradil a proto lidé chtěli, aby se stal biskupem.

Martin však byl skromný, chtěl dál pomáhat všem chudým a když ho pronásledovali, aby jej přemluvili, schoval se do chléva, kde bylo hejno hus. Ty jej svým štěbetáním prozradily a tak svolil, že se stane biskupem. Dostal krásného bílého koně a rudý sametový plášť. Jednou, když přijížděl k městu, potkal před branou žebráka, který se třásl zimou a prosil o almužnu. Martin sundal svůj rudý plášť, přeťal ho mečem na dvě poloviny a jednu z nich daroval žebrákovi.

Od té doby se traduje, že sv. Martin přijíždí na bílém koni (často právě v období kolem 11. listopadu padá první sníh), pořádají se Martinské hody, na kterých se podávají pečené husy a pečou se Martinské šátečky (symbolika poloviny pláště).

Rodiče s dětmi a učitelky chystají na 23. prosince zpívání u vánočního stromu před Obecním úřadem. Srdečně zveme všechny občany, kteří si chtějí zazpívat koledy a tím podpořit vánoční atmosféru.

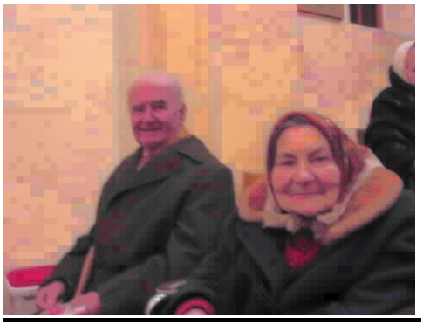
V.C.

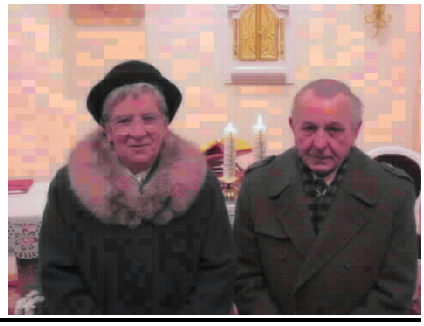
Z církevního života

Tak jako v předchozích letech i rok 2004 začal doznínáním doby Vánoční. Po několika týdnech církevního mezidobí nastala doba postní a na jejím konci v tzv. Svatém týdnu bylo možné spatřit v ulicích naší obce „klepače a hrkače“, kteří oznamovali klekání a poledne namísto zvonů, které v období od Zeleného čtvrtku do večera na Bílou sobotu utichají. Je krásné, že tato tradice je v naší obci stále živá a že stále nachází mezi mládeží vděčné zájemce.

V průběhu roku se v kapli sv.Josefa také děkovalo Pánu Bohu za významná životní jubilea. Mezi ta největší a nejkrásnější patřily dvě Zlaté svatby a jedna Diamantová svatba. Zlatou svatbu oslavily manžele Kutálkovi a Andrýskovi, diamantovou pak manželé Kadlčíkovi. Ať je Pán Bůh provází.

Diamantoví manželé Kadlčíkovi. Za společných 50 let přišli poděkovat i manželé Andrýskovi a Kutálkovi.

Společně s ostatními obcemi farnosti, bylo uspořádáno několik zájezdů. Snad nejvíce oblíbený a již tradiční zájezd na sv. Hostýn, na pouť sv. Cyrila a Metoděje na Velehrad, na primiční mše novokněžů nebo v závěru roku na výstavu betlémů do Hodonína.

Podzim je ve Vážanech již tradičně spojen s tradičními hody. Ani letos tomu nebylo jinak. Stárci Stanislav Roubalík a Tereza Nováková společně s Karlem Kutálkem a Janou Langerovou, přinesli již tradičně posvětit hodové práva o Hodové neděli do naší kaple. Radost dělá i chasa, která se v snad čím dál větším počtu zúčastňuje v krojích hodové mše svaté.

Farní rada

Junák Vážany

Když lord Robert Baden-Powell před několika desítkami let zakládal v Anglii skautskou organizaci, která se rozšířila snad po celém světě, netušil, že i ve Vážanech se najde pár jedinců, kteří se této činnosti začnou věnovat.Když se téměř před šesti lety „vážanským éterem“ nesla zvěst o plánovaném založení junácké organizace, nikdo ani pořádně netušil, o čem je řeč.Přesto tuto zprávu vzala na vědomí spousta lidí a zanedlouho se v hojném počtu sešli v klubovně pod vedením Evy Hajduchové budoucí světlušky, vlčata, skauti a skautky.
Do našeho prvního skautského roku jsme vykročili s velkým odhodláním a pevnou vůlí.Prvním splněným úkolem bylo vytvoření družin. Objevily se názvy jako Rosničky, Včelky, Pěnkavy, Sršni, Žraloci.A pak to všechno začalo…podnikali jsme různé výpravy, zúčastňovali se společenských akcí, závodů a na jevišti vážanského „kulturáku“se snažili vyjadřovat své umělecké cítění a předvádět své dramatické schopnosti.
Ale tak jako písek v přesýpacích hodinách, ubývalo postupem času i našich členů, nakonec zbylo už jen pár věrných sester.Přes různé nesnáze a těžkosti týkající se udržování skautské činnosti, šlo těchto sedm statečných sester vstříc skautskému osudu, který však byl zatím v nedohlednu.Ocitly jsme se ve složité situaci, kterou by asi nejlépe vystihla známá otázka:“Být či nebýt?“Přes vědomí, že to asi nebude jednoduché, jsme se rozhodli jít dál.Pro udržení skautu ve Vážanech bylo nutné získat nové členy – nábor byl, nad očekávání všech, úspěšný.Podařilo se nám rozsvítit dvanáct“světýlek“a doufáme, že jejich plamínky nezhasnou již při slabém zafoukání…

Skautky

Den dětí v podání Vážanských skautek

Budou tato děvčata pokračovatelkami skautingu ve Vážanech? Doufejme že ano.

ČZS Vážany

Stejně jako v předcházejících letech i v roce 2004 uspořádala místní organizace zahrádkářů výstavu vín, která se stala tradicí pro naši obec i široké okolí. Výstava se uskutečnila dne 21.3.2004.
K významným akcím pořádaným v letošním roce však bezesporu patřily SLOVÁCKÉ HODY S PRÁVEM, pořádané vážanskými zahrádkáři ve dnech 18. a 19. září, a to ve spolupráci s vážanskou chasou a mládeží. Zahrádkáři proto chtějí i touto cestou upřímně poděkovat všem, kteří se na organizaci a průběhu letošních hodů jakýmkoli přičiněním podíleli.
Účastníci krojového průvodu i ostatní hodoví hosté strávili ve Vážanech příjemné sobotní odpoledne, ozdobené chasou a mládeží v nádherných lidových krojích. A když se k tomuto přidala i prosluněná zářijová obloha, bylo se vskutku na co dívat. Tradiční byla i Stříbrňanka, která vytvořila svým vystoupením vynikající hodovou atmosféru.
Letošní hody však byly i něčím mimořádným. Velký zájem o jejich průběh projevil Národní ústav lidové kultury se sídlem ve Strážnici. Celé hodové odpoledne ve Vážanech i průběh hodové zábavy na kulturním domě, byly podrobně zaznamenány na videokazetu, která se tak stane významnou součástí archivního materiálu muzea ve Strážnici. Součástí těchto archivních záznamů je i vystoupení sboru vážanských mužů, kteří předvedli v rámci programu hodové zábavy pásmo lidových písní za aktivního doprovodu Stříbrňanky. Toto pásmo bylo malou vzpomínkou na vystoupení sboru vážanských mužů na Strážnických slavnostech cca přes 30 lety, kde se pomalu rodila dnes již dlouholetá spolupráce s dechovou hudbou Stříbrňanka.

V roce 2004 se změnila také řada zákonů kolem vinařů a vynohradníků a završila tak transformaci zákonů kolem pěstování vinné révy a přinesla spoustu nových nařízení. Tím nejdůležitější je vyhranění pojmů zahrádkář-samozásobitel a vinař-podnikatel. Protože se nás mnohých týká, rozhodli jsme se s Vámi podělit o tyto důležité informace:

Zahrádkář a) nevýhody - všechny výstupy (hrozny, víno) musí směřovat k samozásobení
b)výhody - nemusí se nikde registrovat ani podávat žádné hlášení

Podnikatel a) nevýhody -musí být zaregistrovaný (ÚKZÚZ, Živnostenský úřad, Finanční úřad, Úřad sociálního zabezpečení, Zdravotní pojišťovna, Státní zemědělská a potravinářská inspekce, registrace k odvodu spotřební daně z vína)
- musí mít registrované vinice na ÚKZÚK
- musí si hlídat odvody a limity (odvod do Vinařského fondu, odvod DPH, od r. 2005 minimální daň)
- nutnost vést účetnictví
b) výhody -může libovolně (v rámci zákonů ČR) své výstupy prodávat

Povinnosti: A) podle velikosti vinice - do 0,10 ha - bez registrace jako samozásobitel
- s registrací abychom mohly prodávat víno či hrozny ovšem se všemi následnými povinnostmi (jen když neprodám hrozny, nemusím vést evidenci ani posílat hlášení)
- nad 0,10 ha -musíme mít vinici zaregistrovanou a vést evidenci a hlášení

B) podle množství vína -do 500 litrů - pokud je víno pro vlastní potřebu je osvobozeno od daně
-nad 500 litrů - registrace na Celním úřadě ke Spotřební dani
- musíme podat přiznání ke spotřební dani (sazba daně = 0)
- nad 1000 litrů - stejné povinnosti jako v předchozím bodě a navíc vést veškerou evidenci a hlášení, a také odvádět do Vinařského fondu 0,50 Kč/litr čtvrtletně.

Kdo jsme a budeme:

1) Zahrádkář - samozásobitel - bez registrace jako samozásobitel
2) Zahrádkář - prodej hroznů - registrovaná vinice a povinnost vedení evidence o vinici, hlášení o sklizni a prodeji hroznů
3) Vinohradník - zemědělský podnikatel -pokud mám větší plochu vinic a pěstováním révy se živím jako OSVČ
- registrace podle bodu a) nevýhody podnikatele a v případě vinice větší než 1 ha nebo výrobě více než 1000 l vína, odvody do Vinařského fondu
- při výrobě více než 500 l vína registrace na Celním úřadě
4) Vinař - živnostník - nakupuje hrozny a víno za účelem dalšího zpracování
- musí být registrovaný na Celním úřadě, vést evidenci a hlášení, a odvádět odvody do Vinařského fondu
5) Kombinovaný typ - 3)+4)- vše dle bodů 3) a 4)

Zpracováno podle časopisu Vinařský obzor 11/2004

Z obecní kroniky: Budova školy

V letošním roce byla místní škola přebudována na Dům s pečovatelskou službou. Při této příležitosti bychom si mohli připomenout několik zajímavostí z minulosti této budovy.

V roce 1670 bylo na Moravě pro 254 měst a městeček a 2600 vesnic jen 327 škol. V našem okolí byla první škola zřejmě v Polešovicích, kam chodily děti zámožnějších občanů. Poté vznikly školy v Ořechově a ve Vážanech a vyučovalo se v nich střídavě jednu zimu v Ořechově a jednu ve Vážanech. Kde tato výuka probíhala nevíme, později je již zmiňována pouze ořechovská škola. Učitelem byl prý jakýsi Ludvík, který uměl číst a trochu psát. Kolem roku 1770 propůjčil klášter velehradský pro vyučování bývalou bednárnu č.90 - pozdější ořechovskou školu.
Plat učitele byl 100 zl. (v roce 1774) které platily občané. O 80 let později to bylo již 200 zl.(v roce 1856).
Ve školním roce 1882/1883 bylo zapsáno ke školní docházce 179 dětí z Ořechova a 115 z Vážan.
V roce 1880 žilo v obci 626 obyvatel, ale číst umělo pouze 346 osob. Je zajímavé, že ještě před 1.sv.válkou žili v obci lidé, kteří neuměli číst. To je patrno ze sčítacích listů té doby.
Protože jednotřídní školu v Ořechově navštěvovalo 275 žáků a škola „připomínala spíše pastoušku"- jak praví záznam v kronice,začala okresní školní rada naléhat na přiměřenou budovu. .
Slavná c.k. okresní školní rada doslova napsala:
„Stav tamního školního stavení přinucuje c.k. okresní školní radu na vystavění nové školní budovy dotírati. Jest to zrovna pro obec hanebné takovou pro školství neslušnou chatrč pozůstávat nechati, kdežto by ona mohla při dosti malém namáhání slušnou školní budovou býti...."
Ani po té se však nic nezměnilo, a tak se věci ujal Josef Soják čtvrtník z čísla 59 ve Vážanech, „… zda by obec Vážanská nemohla vlastní školu míti." Příslib dostala obec od okresního hejtmana a po té co se usedlí občané zavázali dáti každý 2000 pálených cihel byla stavba povolena. Na stavbu obec půjčila 5250 zl. ze záložny v Polešovicích.
Novou školní budovu začali stavět vážanští občané 15.4.1882 kdy byl položen základní kámen (pod ním byly při opravě školy v roce 1975 nalezeny zakládací listiny). Dne 7.listopadu byla budova znaleckou komisí zkolaudována a uznána za vyhovující. 2.ledna 1883 pak bylo provedeno slavnostní svěcení za účasti okresního hejtmana rytíře Bedřicha Radnitzkého.
Zajímavý je dochovaný rozvrh hodin z roku1869 z něhož uvádíme pouze jednotlivé předměty:

- náboženství a čtení katechismu
- čtení čítanky a mluvnice
- počítání s číslama na tabuli
- počítání z hlavy
- diktando a pravopis
- poznávání písmen a slabikování
- čítání na mašince
- krasopsaní

Učilo se od 8 do11 hod. a od 14 do 16 hod. mimo sobotu kdy bylo vyučování jen dopoledne. Ve čtvrtek bylo „prázdno". I přes špatnou školní docházku bylo ve třídě až 150 dětí.
Změn doznala školní budova v roce 1900, kdy byly k budově přistavěny další místnosti. V průběhu let se školní budova opravovala a měnil se částečně i její vzhled. Poslední oprava školní budovy proběhla v roce 1975 a z této doby byl také její vzhled, který se změnil až letošní přestavbou na DPS.

Školní budova z roku 1889 podle vyobrazení z kroniky obce Vážany.

Folklor: O Fašanku

MASOPUST - FAŠANK nemá mnoho společného s křesťanskou liturgií, ale je podřízen běhu církevního kalendáře. Slaví se ve dny, jež předcházejí Popeleční středě, tedy v období od Tří králů až po začátek půstu. Protože datum oslav velikonoc je měněno, je i fašank svátkem pohyblivým. Podle toho, kdy jsou velikonoce, může fašanková neděle připadnout na dny od 1. února až do 7. března. Fašank je zakončován tři dny před půstem fašankovou zábavou, chozením maškar, tanečníků a muzikantů. Fašank se slaví v zimním období, avšak jeho obřady a zvyky, které jej doprovázejí, zřetelně naznačují přechod k polním pracím. V řadě obcí chodí chlapci „babkovníci“ nebo „fašančáři“, kteří chodí dům od domu a za doprovodu hudebníků zpívají písně nebo říkají:

Fašank se nám krátí,
možete nám dáti
aspoň kúsek slaniny,
nebo kúsek klobáse,
co se třikrát opáše.

Dříve dostávali vejce, slaninu, peníze, koláčky, dnes zpravidla jen pohárek vína, slivovice nebo jiného alkoholického nápoje. Chlapce a muziku doprovází průvod maškar. Mezi nejčastější maškary patří policajt, šašek, žid, fotograf, medvěd i s medvědářem a babka s nůší. K známým písním, které se při obchůzkách zpívají jsou: *Chodíme, chodíme po bábkování, Fašanku, fašanku, Zhusta, chlapci, zhusta, Pod šable, pod šable*.[14/]

Pod šable, pod šable, aj pod obušky,
my všecko bereme aj plané hrušky.
Tady nám nedali, tady nám dajou,
komára zabili, slaniny majou.

Pod šable, pod šable, aj, pod obušky,
my všecko bereme,aj, plané hrušky.

Panimámo, panimámo, černej šorec máte,
a jak vy nám nic nedáte, tak nás rozhneváte.
Všecky hrnce vám rozbijem, co v polici máte,
enom jeden vám necháme, co v něm vaříváte.

Součástí obchůzek býval tanec s magickým významem, který měl zajistit ochranu úrody a obce před zlými silami. Většinou jím byla domácí sedlcká, kterou tančili fašančáři v každém stavení s domácími děvčaty. V některých obcích chlapci tančí na fašank zvláštní mečový tanec, který se doposud tančí ve Strání a říká se mu Podšable. Závěrem taneční zábavy bývá pochovávání basy (symbolizující, že si muzikanti v době postu nezahrají), které je prováděno jako veselý obřad s říkáním a zpěvem, napodobující církevní obřad. Osoby, které při pochovávání basy vystupují, jsou oblečeny v maškarní nápodobu obřadních církevních rouch.

Konečnou tečkou za Fašankem je Popeleční středa - lidově Škaredá. Během dne si lidé laškovně přejí vše nejlepší k svátku „škaredých lidí.“ Tímto dnem začíná 40 denní půst, končící o Velikonocích. Lidé - věřící se schází v kostele na tiché mši, kde jim kněz požehná a na čele každému svěceným popelem značí kříž. Od Popeleční středy je obraz na hlavním oltáři až do Gloria na Bílou sobotu zakryt fialovým plátnem.

Z fotografií je vidět, že ani ve Vážanech není tradice pochovávání basy nijak neznámá

Zajímavost: Vážanské mlýny

Ač se to dnes již nezdá pravdou, Vážany byly začátkem minulého století jedinečnou obcí v celém okolí, a to svými dvěma mlýny které v obci stály.

Až do období feudalismu sahala v okrese tradice mlýnů, kterých bylo v roce 1939 na okrese 88: .....ve.Vážanech 2.....

Z knihy dr.Vladimíra Nekudy Uherskohradišťsko

Dnes je nám již známa jen budova tzv. Válcového mlýna, který byl ve vlastnictví Viléma Vrtaly, který jej přebudoval v roce 1936 z původního vrchnostenského mlýna (o jeho existenci toho zatím mnoho nevíme). V roce 1948 přešel tento mlýn pod státní správu stejně jako většina soukromých firem v té době. Od roku 1961 pak tento mlýn začalo využívat místní JZD jako skladiště hnojiv. Dnes je budova v soukromém vlastnictví a je zcela přebudovávána.

Válcový mlýn v době pod správou JZD Slovácko

Druhým mlýnem byl větrný mlýn Františka Pálky.V obecní kronice je o něm zapsáno toto:

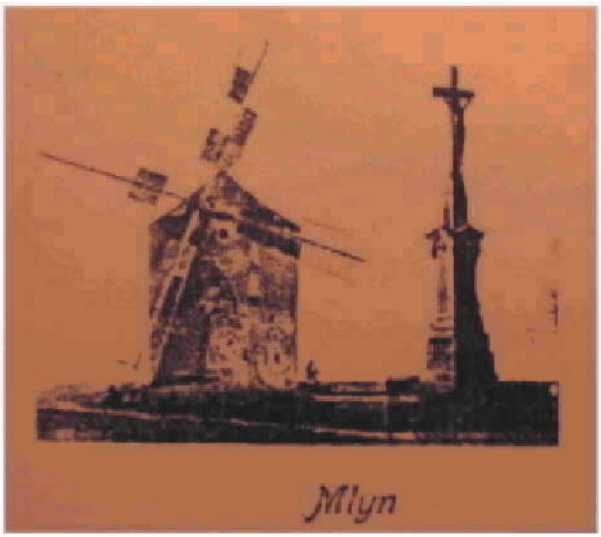
Větrný mlýn v „Zábožímučí“ v Pálkově zahradě postavený Pálkou. Byl zrušen v roce 1920. Kopule mlýna se otáčela podle směru větru i s větrnými lopatami. Mlýn měl č.11, mlel až do roku 1914, v tomto roce začal lístkový systém a mlýn se zastavil. Mlela se v něm dvojí mouka - bílá (krupičková) a černá (snědá). Mlýn koupil otec pana Pálky (jak tvrdí jeho syn). Mlýn byl postaven asi v roce 1870. (Pan Pálka jej tedy nepostavil, ale koupil).

Kronika obce Vážany

Mlýn je ve sčítacích listech okresního archivu uveden pod číslem 131, a to až v letech 1890 (v r. 1880 toto číslo buď neexistovalo nebo z nějakého důvodu nebylo zařazeno mezi budovy obce). Stejně tak bylo při hledání přesného roku zániku zjištěno pouze, že je ve sčítacích listech uveden naposled v roce 1911 (v roce 1920 tam již o něm nebyla zmínka).
Jak je uvedeno výše, jeho majitelem byl František Pálka.Do Vážan přišel ve svých 38 letech z Alenkovic (dnešní Halenkovice?) v roce 1885 se svou ženou Františkou a dcerou Josefkou, které bylo v té době 6 let. Ve Vážanech se rodičům narodily ještě dvě děti. V roce 1897 dcera Františka a v roce 1889 syn František. Přesto, že se o mlynářském řemesle mluví jako o velmi těžkém, a o životě mlynářů jako velmi trudném, rodině Pálků se zřejmě nevedlo (na tehdejší dobu) nejhůř. V roce 1911 bylo v jejich majetku 8 slepic, 2 husy, jedna jalovička, 2 krávy a 4 prasata. Dokonce v roce 1911 je jejich syn František zapsán na Gymnáziu ve Strážnici, což svědčí o tom, že rodičům záleželo na vzdělání jejich dětí a že i jejich finanční poměry dovolovali toto studium. V té době už s mlynářským

řemeslem vypomáhal tehdy 64 letému Františku Pálkovi jeho zeť Jan Sýkora z Vážan. Konec znamenala až první světová válka, kdy přišel lístkový systém a jak je uvedeno výše „mlýn se zastavil“.

Jednalo se o mlýn zvaný holandský (také samica) tedy zděný ve tvaru válce s otáčivou střechou v níž je upevněna růžice větrných lopatek. Hlavní lopatková hřídel byla umístněna ve výšce asi 8-9 m.

Jediná dochovaná fotografie větrného mlýna na pohlednici „Pozdrav z Vážan“ vydanou nákladem J.Šišaka. V popředí kříž, který dodnes stojí u zastávky ČSAD.

Donedávna se téměř všichni badatelé shodovali v tom, že první větrný mlýn v českých zemích byl postaven v roce 1277 na Petříně u Strahova v blízkosti kostela sv. Vavřince. Tento až dosud platný názor se snaží vyvrátit V. Hrubý svým velmi zajímavým archeologickým objevem při výzkumu staroslovanského opevnění ve Starém Městě, kde osm metrů od opevnění v poloze “Padělky u mlýna” nalezl pod ornicí na rozloze 8 x 16 m zbytky základů stavby, původně zbudované z kamene, kladeného na maltu jež je zřejmě základ sloupového otáčivého mlýna.

Objevit tesaře, dovedné mistry sekerníky a stavitele větrných mlýnů, zjistit jejich původ, odhalit jejich cesty a způsob, jak a kde se svému řemeslu naučili, není už dnes dost dobře možné. I nejstarší pamětníci si na ně jen matně vzpomínají. Stavbou větrných mlýnů se nezabývali pouze lidoví výrobci, ale kolem roku 1824 se konstrukce těchto mlýnů přednášela i na pražské technice.

Větrné mlýny také navštěvovali krajánci mlynáři, kteří jako vyučení mlynáři pomáhali mlít, zprostředkovávali koupi a prodej mlýnů, doporučovali pro vodní i větrné mlýny stroje ap. Byli to vlastně handlíři. Naproti tomu krajánci sekerníci prováděli na mlýnech větší opravy a také mlýny stavěli. Poskytnutí stravy a noclehu bylo pro mlynáře samozřejmostí i tehdy, když ve mlýně nebyla práce. Krajánci navštěvovali mlýny naposled v letech před první světovou válkou. Mlynáři se na krajánky vždy těšili, protože přinášeli nejčerstvější novinky mlynářské i politické.
Zděné větrné mlýny holandského typu, budované u nás až od 18. století, stavěli místní zedníci za vedení mlynáře někdy dva až tři roky. Kámen na stavbu mlýna obvykle dováželi z nejbližšího kamenolomu.
Větrné mlýny bývaly v provozu po celý rok. Mlynáři stále bedlivě pozorovali směr a sílu větru, kterou odhadovali již den předem podle západu a východu slunce: červený znamenal vítr, bledý déšť. Staří mlynáři uměli také stanovit směr větru podle hvězd nebo podle toho, odkud byly ráno slyšet zvony.
Podle údajů získaných terénním výzkumem mleli a šrotovali ve větrném mlýně většinou drobní zemědělci a chalupníci, kteří někdy přiváželi na voze taženém kravami, na trakaři nebo dokonce

přinášeli v pytli na zádech 1/2 q ječmene, ovsa, nekvalitního zrna (“pozadek”), kukuřice (“turkyň”), žita (“rež”) nebo pšenice (“žito”). Za mletí dostávali mlynáři 4-6 kg z 1q rozprachu a 8 krejcarù. Pokud mleč neměl na zaplacení odevzdal mlynáři 8 kg z 1q rozprachu. Před první světovou válkou se platilo za semletí 3 K a za šrotování 1 K.
Při šrotování se zrno sypalo jen jednou nebo dvakrát, při mletí šestkrát až desetkrát, takže se mouka vymílala na 60 až 80 %. Tato černá mouka se rovnala asi dnešní. Při dobrém větru se průměrně na větrném mlýně sešrotoval 1q ječmene nebo ovsa asi za necelé dvě hodiny, 1q žita se mlel přibližně dvě, tři i více hodin, podle síly větru. Deset metráků zrna se šrotovalo asi dvacet čtyři hodin.
Výdělky mlynářů byly tedy malé a v dobrých letech stačily akorát k živobytí. Z toho důvodu byly mnohé mlýny osvobozeny od daní a mlynáři s růstem konkurence parních a válcových mlýnů ve druhé polovině 19. století se museli stále více orientovat na jinou oblast výdělku, především na zemědělství. K větrným mlýnům původně nepatřily buď vůbec žádné polnosti, nebo jen výměry do tří měřic. Od druhé poloviny 19. století zakupují mlynáři pozemky a k mlynářským živnostem se připojuje zemědělská usedlost.
Funkce větrných mlýnů postupem doby stále klesala od mletí až na pouhé šrotování.

Takový jsme byli

Dožínky ve Vážanech, někdy ve 20-30. letech 20. stol. Poznáte některé ze zúčastněných? Budeme rádi, když s Vaší pomocí zjistíme jejich jména a osudy.

Máte ve svých archívech podobné fotografie? Nenechejte upadnout v zapomnění minulost svých předků. Rádi bychom vytvořily kopie takovýchto fotografií s Vaším případným komentářem. Předem Děkujeme.

Údaje o naší obci

Počet obyvatel v současné době je v naší obci 400

Z toho: děti a mládež do 15 let 54
dospělí nad 18 let 346

Počet domů v obci celkem 143

Z toho: trvale obydlených 122
neobydlených 4
chalupy a rekreační domy 15

Pohyb počtu obyvatel v obci za rok 2004:

Narození:

Richard Večeřa	č.42
Nikola Bereznajová	č.116
Štěpán Procházka	č.157

Zemřelí:

Jenovéfa Lesová	č.156
Karel Spurný	č.109
Marie Sýkorová	č.29
Josef Dračka	č.146
Anna Kadlčíková	č.66

Přihlášení:

Polášek Jiří	č.111
Polášková Hedvika	č.111
Dračka Josef	č.146
Hlaváček Vladimír	č.15
Hlaváčková Libuše	č.15
Hlaváčková Tereza	č.15
Scheinová Irena	č.146
Siváková Jana	č.127
Hlaváčková Kamila	č.15
Čajková Lenka	č.128
Čajková Kateřina	č.128
Štefl Ladislav	č.55
Húsková Marie	č.129

Odhlášeni:

Zahradníková Martina	č.159
Zahradníková Nikola	č.159
Vaculík Radim	č.51
Čevora Oldřich	č.38
Jurča Martin	č.162
Jurčová Irena	č.162
Tomalová Květoslava	č.168
Foltýnová Kateřina	č.159
Mihalová Lenka	č.17

Blahopřání

Všem kteří se v roce 2004 dožili významných životních jubileí blahopřejeme.

Březen

Bartoňová Marie	80 let

Duben

Sojáková Miroslava	50 let
Šnajdr Jan	70 let
Vaculíková Anna	50 let

Červen

Brzicová Marie	50 let
Šoustková Marie	50 let

Červenec

Helia Antonín	50 let
Hyžák Jan	70 let

Září

Tesař Miroslav	50 let
Máčalová Marie	50 let

Říjen

Pavlíčková Helena	50 let
Janík Kliment	80 let
Remenár Josef	60 let

Listopad

Čevora Oldřich	50 let

Prosinec

Tříska Štěpán	80 let
Formanová Stanislava	50 let
Vaculík Antonín	50 let

V letošním roce se v naší obci narodily tři děti. Byly to:

Večeřa Richard

Bereznajová Nikola

Procházka Štěpán

Šťastným rodičům blahopřejeme a přejeme hodně radosti z jejich dětí.

Odjezd autobusů z… a do… Vážan

	x	x	So,Ne	x	X	x	So	x	x	x	x
Vážany	4.37	5.03	5.13	5.52	6.40	7.04	7.09	7.15	7.19	8.19	9.54
Polešovice	4.41	5.09	5.17	5.56	6.45	7.09	7.13	7.20	7.24	8.23	9.58
Uh.Hradiště	5.08	5.37	5.45	6.21	7.12	7.37	7.40		7.47	8.53	10.29
	x	x	Ne	x	X	x	x	So,Ne	x	x	
Vážany	11.24	12.54	12.58	13.45	15.09	15.39	17.05	17.16	18.03	20.35	
Polešovice	11.29	12.57	13.03	13.49	15.13	15.43	17.09	17.20	18.07	20.39	
Uh.Hradiště		13.23	13.35	14.15	15.41	16.13	17.36	17.45	18.36	21.11	

	x	x	x,So	x	Ne	X	x	x	x	So	x
Uh.Hradiště	5.10	6.00	6.25	6.35	7.20	7.35	8.40	10.10	12.00	12.05	12.55
Polešovice	5.29	6.23	6.50	6.57	7.46	7.58	9.13	10.44	12.32	12.35	13.24
Vážany	5.32	6.27	6.54	7.01	7.50	8.02	9.17	10.48	12.35	12.39	13.28
	x	x	x	x	X	Ne	x	x	xSoNe	x	
Uh.Hradiště	14.10	14.40	14.50	15.15	16.10	16.15	17.10	18.15	19.15	22.40	
Polešovice	14.41	15.16	15.17	15.49	16.37	16.44	17.43	18.46	19.52	23.12	
Vážany	14.45	15.20	15.21	15.53	16.41	16.48	17.47	18.49	19.55	23.16	

Vážení čtenáři

Na stránkách našeho zpravodaje se setkáváme již třetím rokem v téměř nezměněné úpravě. Prvotním záměrem bylo shrnout pro Vás aktivity obecního úřadu, ale i ostatních tělovýchovných, zájmových i jiných složek a společenství v obci. Postupně byly do zpravodaje přiřazovány i články se zajímavostmi o obci, či s obcí přímo souvisejícími a také informace, které Vám mohou jakýmkoliv způsobem pomoci.
Po celou dobu, po kterou náš Zpravodaj vychází, jsme neměli možnost s Vámi konzultovat, zda se Vám náš zpravodaj líbí nebo co by jste u něj změnily. Zda forma, kterou jsou v něm podávány informace a způsob, kterým se k Vám vždy jednou v roce výtisk dostane je odpovídající Vašemu očekávání.
Rádi bychom Vás touto cestou požádali o spolupráci a o reakci na naše počínání. Prosíme, napište nám co by jste rádi při vydání příštího Zpravodaje četli nebo co chcete, aby se na něm změnilo. Ať už se to bude týkat nás, kteří výtisk připravujeme či přispěvatelů jednotlivých článků. Vaše ohlasy můžete vhodit do schránky OÚ.
Doufáme, že i když tento souhrn připravujeme zcela amatérsky, přináší Vám potěšení a valnou část Vámi očekávaných informací.
Přejeme si, abychom Vám i v dalších letech mohli nabízet to co na těchto stránkách budete očekávat a aby většina těchto informací byla zařaditená do kolonky dobrých zpráv.

Předem Vám děkujeme za Vaši odezvu.

Za všechny, kteří se na vydání podíleli
Antonín Šťastný

Zpravodaj obce Vážany vydala Kulturní komise při OÚ ve Vážanech v počtu 140 výtisků .23.12.2004.